

15.06.2006. likums "Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm dienesta gaitas likums" ("LV", 101 (3469), 30.06.2006.) [spēkā ar 01.10.2006.] ar grozījumiem:

- 08.05.2008. likums ("LV", 77 (3861), 20.05.2008.) [spēkā ar 03.06.2008.]
- 17.07.2008. likums ("LV", 116 (3900), 30.07.2008.) [spēkā ar 13.08.2008.]
- 04.12.2008. likums ("LV", 198 (3982), 19.12.2008.) [spēkā ar 20.12.2008.]
- 12.12.2008. likums ("LV", 200 (3984), 23.12.2008.) [spēkā ar 01.01.2009.]
- 12.03.2009. likums ("LV", 51 (4037), 01.04.2009.) [spēkā ar 02.04.2009.]

Redakcijas: [01.10.2006] [03.06.2008] [13.08.2008] [20.12.2008] [01.01.2009] [02.04.2009]

Redakcija uz 02.04.2009.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm dienesta gaitas likums

I nodaļa Vispārīgie noteikumi

1.pants. Likuma mērķis

Likuma mērķis ir noteikt profesionālā dienesta tiesisko statusu Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādēs un Ieslodzījuma vietu pārvaldē (turpmāk arī — Iestāde), lai nodrošinātu tiesisku, stabilu, efektīvu un atklātu Iestādes darbību.

2.pants. Dienests Iestādē un Iekšlietu ministrijas sistēmas jēdziens

(1) Dienests Iestādē ir valsts dienesta veids, kuru pilda Iestādes amatpersona, kam ir speciālā dienesta pakāpe (turpmāk — amatpersona).

(2) Iekšlietu ministrijas sistēmā ietilpst Iekšlietu ministrijas padotībā esošās iestādes — Drošības policija, Iekšlietu ministrijas Informācijas centrs, Iekšlietu ministrijas Sakaru centrs, Valsts policija, Latvijas Policijas akadēmija, Valsts robežsardze, Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests —, kā arī šo iestāžu padotībā esošās koledžas.

3.pants. Likuma darbība

(1) Likums nosaka amatpersonu vienotu dienesta gaitu Iestādē.

(2) Uz amatpersonu neattiecas darba tiesiskās attiecības reglamentējošo normatīvo aktu normas,

izņemot normas, kas nosaka termiņus, tajā skaitā noilguma termiņu, atšķirīgas attieksmes aizliegumu, darba samaksas izmaksas laiku, veidu un aprēķinu, atlīdzību gadījumos, kad darbinieks neveic darbu attaisnojošu iemeslu dēļ, vidējās izpeļņas aprēķināšanu, ieturējumus no darba samaksas un to ierobežojumus, darbinieka civiltiesisko atbildību, laiku, kas dod tiesības uz ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu, grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma piešķiršanu, atvaļinājuma piešķiršanu bērna tēvam, adoptētājam vai citai personai un bērna kopšanas atvaļinājuma piešķiršanu, kā arī tiesības, kas pienākas grūtniecēm un sievietēm, kuras baro bērnu ar krūti, un sievietēm pēcdzemdību periodā līdz vienam gadam.

(3) Uz amatpersonu neattiecas valsts civildienesta tiesiskās attiecības reglamentējošo normatīvo aktu normas.

(4) Amatpersonas amatu savienošanas, ienākumu gūšanas, komercdarbības ierobežojumus, kā arī citus ierobežojumus, aizliegumus un pienākumus nosaka likums "Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā".

(5) Uz amatpersonām, kuras ieņem amatus Drošības policijā, attiecas Valsts drošības iestāžu likuma noteikumi un šā likuma 3.pants, 4.panta 2. un 3.punkts, 5. un 6.pants, II, III, IV, V, VI un VII nodaļa, 33., 34., 35. un 36.pants, 37.panta pirmā, ceturtā, septītā, astotā, devītā, desmitā un divpadsmitā daļa, 39., 42. un 43.pants, X un XI nodaļa. Uz minētajām amatpersonām neattiecas šā likuma noteikumi par piemaksu par speciālo dienesta pakāpi un uzturdevas kompensāciju.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.12.2008. likumu, kas stājas spēkā 20.12.2008.)

4.pants. Obligātās prasības dienestam

Dienestā var atrasties persona:

- 1) kura ir Latvijas pilsonis;
- 2) kuras fiziskā sagatavotība atbilst Ministru kabineta noteiktajām prasībām;
- 3) kuras veselības stāvoklis un psiholoģiskās īpašības atbilst Ministru kabineta noteiktajām prasībām;
- 4) kura nav sodīta par tīšu noziedzīgu nodarījumu — neatkarīgi no sodāmības dzēšanas vai noņemšanas;
- 4¹) kura nav notiesāta par tīšu noziedzīgu nodarījumu, atbrīvojot no soda;
- 4²) kura nav saukta pie kriminālatbildības par tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, izņemot gadījumu, kad amatpersona ir saukta pie kriminālatbildības, bet kriminālprocess pret to izbeigts uz rehabilitējoša pamata;
- 5) kura nav atzīta par rīcībnespējīgu likumā noteiktajā kārtībā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.12.2008. un 12.03.2009. likumu, kas stājas spēkā 02.04.2009.)

5.pants. Izdienas jēdziens

(1) Izdiens ir laiks, ko amatpersona nodienējusi Iekšlietu ministrijas sistēmā un Ieslodzījuma vietu pārvaldē. Izdienu ņem vērā, nosakot amatpersonas dienesta atalgojumu, kā arī piešķirot ikgadējo atvaļinājumu un šā likuma 37.panta sestajā daļā paredzēto pabalstu.

(2) Dienestā pieņemtajai bijušajai Iestādes amatpersonai, bijušajam karavīram un prokuroram izdienā ieskaita iepriekš aprēķināto izdienas stāžu, kas dod tiesības uz izdienas pensiju attiecīgajā

likumā noteiktajā kārtībā.

(3) Izdienā amatpersonai neieskaita laiku, kad tā saskaņā ar šā likuma 14.panta pirmo, otro vai trešo daļu bijusi atstādināta no amata pienākumu izpildes un Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā atzīta par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.12.2008. likumu, kas stājas spēkā 20.12.2008.)

6.pants. Amatpersonas vispārīgie pienākumi

Amatpersonas vispārīgie pienākumi ir:

- 1) ievērot Latvijas Republikas Satversmi, Latvijas Republikai saistošas starptautisko tiesību normas, likumus un citus normatīvos aktus;
- 2) godprātīgi pildīt doto amatpersonas zvērestu;
- 3) apzinīgi un godprātīgi pildīt amata pienākumus un augstāku amatpersonu rīkojumus (pavēles);
- 4) ievērot amatpersonām noteiktos ētikas principus;
- 5) veicot dienesta pienākumus citā valstī, cienīt un ievērot attiecīgās valsts likumus, sabiedriskās kārtības un pieklājības normas.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.12.2008. likumu, kas stājas spēkā 20.12.2008.)

II nodaļa Pieņemšana dienestā un iecelšana amatā

7.pants. Prasības pieņemšanai dienestā

(1) Dienestā var pieņemt personas vecumā no 18 līdz 40 gadiem:

- 1) kuras atbilst šā likuma 4.pantā dienestam noteiktajām obligātajām prasībām;
- 2) kurām ir vismaz vidējā izglītība;
- 3) kuras prot latviešu valodu tādā apjomā, kāds nepieciešams profesionālo un amata pienākumu veikšanai;
- 4) kuras nav atvaļinātas no dienesta Iekšlietu ministrijas sistēmā vai Ieslodzījuma vietu pārvaldē sakarā ar to, ka tām piemērots disciplinārsods — atvaļināšana no dienesta.

(2) Ņemot vērā dienesta nepieciešamību, Iestādes vadītājs dienestā var pieņemt arī personu, kura ir vecāka par 40 gadiem un kuras izdienas laiks Iekšlietu ministrijas sistēmā vai Ieslodzījuma vietu pārvaldē nav īsāks par 10 gadiem.

(3) Personai, kura vēlas iestāties dienestā, ir pienākums:

- 1) uzrādīt personu apliecinošu dokumentu;
- 2) uzrādīt izglītību apliecinošus dokumentus un valsts valodas prasmes apliecību, ja izglītība nav iegūta valsts valodā;
- 3) iesniegt Iekšlietu ministrijas Centrālajai medicīniskās ekspertīzes komisijai (turpmāk — Medicīniskās ekspertīzes komisija) ģimenes ārsta izsniegtu izziņu par pārciestajām slimībām, izziņu no narkologa ar datiem par alkohola kaitējoši pārmērīgu lietošanu, toksisko vielu lietošanu,

narkotisko vai psihotropo vielu lietošanu bez medicīniskām indikācijām, izziņu no psihiatra ar datiem par diagnosticētu psihisku slimību vai konstatētajiem uzvedības traucējumiem un potēšanas pasi ar atzīmēm par veiktajām vakcinācijām.

8.pants. Kandidāta atbilstības novērtēšana

(1) Kandidāta atbilstību šā likuma 7.panta pirmās daļas prasībām un attiecīgajam amatam noteiktajām prasībām novērtē Iestādes vadītāja vai viņa pilnvarotas amatpersonas izveidota vērtēšanas komisija.

(2) Kandidāta atbilstību Iestādes vadītāja amatam novērtē vērtēšanas komisija, kuru izveido attiecīgi iekšlietu ministrs vai tieslietu ministrs (turpmāk — attiecīgais ministrs). Kandidāta atbilstību Iekšlietu ministrijas sistēmas koledžas (turpmāk — koledža) vadītāja amatam novērtē vērtēšanas komisija, kuru izveido tās iestādes vadītājs, kuras padotībā atrodas koledža.

(3) Iestāde veic kandidāta fiziskās sagatavotības pārbaudi un iesniedz vērtēšanas komisijai atzinumu par kandidāta fiziskās sagatavotības atbilstību dienestam.

(4) Medicīniskās ekspertīzes komisija novērtē kandidāta atbilstību šā likuma 4.panta 3.punkta prasībām un iesniedz vērtēšanas komisijai atzinumu par viņa veselības stāvokļa un psiholoģisko īpašību atbilstību dienestam. Veselības stāvokļa novērtēšanai un šā likuma 16.panta ceturtajā daļā noteiktās pārbaudes veikšanai Medicīniskās ekspertīzes komisija ir tiesīga pieprasīt, lai pārbaudāmā persona veic papildizmeklējumus, kā arī pieprasīt un saņemt datus par pārbaudāmās personas veselības stāvokli no citām ārstniecības iestādēm.

(5) Kārtību, kādā veicama kandidātu veselības stāvokļa un psiholoģisko īpašību pārbaude, nosaka Ministru kabinets.

9.pants. Pieņemšana dienestā un iecelšana amatā

(1) Lēmumu par kandidāta pieņemšanu dienestā un iecelšanu amatā, iepazīnies ar vērtēšanas komisijas ieteikumu, pieņem Iestādes vadītājs vai viņa pilnvarota amatpersona.

(2) *(Izslēgta ar 04.12.2008. likumu.)*

(3) Iestādes vadītāju amatā ieceļ attiecīgais ministrs. Koledžas vadītāju amatā ieceļ tās iestādes vadītājs, kuras padotībā atrodas koledža.

(4) Drošības policijas, Valsts policijas, Latvijas Policijas akadēmijas, Valsts robežsardzes un Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta vadītāju amatā ieceļ iekšlietu ministrs pēc tam, kad attiecīgo kandidatūru apstiprinājis Ministru kabinets. Ieslodzījuma vietu pārvaldes vadītāju amatā ieceļ tieslietu ministrs pēc tam, kad attiecīgo kandidatūru apstiprinājis Ministru kabinets.

(5) Uz Valsts policijas, Valsts robežsardzes un Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta vadītāja amatu var kandidēt Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādes amatpersona, kurai ir akadēmiskā vai otrā līmeņa profesionālā augstākā izglītība un kuras izdienas laiks Iekšlietu ministrijas sistēmā nav īsāks par pieciem gadiem. Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta vadītāja amata kandidātam nepieciešama atbilstoša izglītība ugunsdrošības jomā, bet Valsts policijas vadītāja amata kandidātam — juridiskā izglītība.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.12.2008. likumu, kas stājas spēkā 20.12.2008.)

10.pants. Pārbaudes termiņš, pieņemot dienestā un ieceļot amatā

(1) Pieņemot dienestā un ieceļot amatā, amatpersonai nosaka pārbaudes termiņu, lai noskaidrotu, vai amatpersona atbilst tai uzticēto pienākumu veikšanai.

(2) Pārbaudes termiņš nedrīkst būt ilgāks par sešiem mēnešiem. Minētajā termiņā neieskaita pārejošas darbnespējas laiku.

(3) Pārbaudes termiņā amatpersona, kura pieņēmusi amatpersonu dienestā un iecēlusi amatā, var atbrīvot amatpersonu no amata un atvaļināt no dienesta, nenorādot iemeslu un rakstveidā par to brīdinot vismaz trīs darbadienas iepriekš.

11.pants. Amatpersonas zvērests

(1) Amatpersona, stājoties dienestā, dod zvērestu:

"Es, (vārds, uzvārds), stājoties dienestā, zvēru būt godīgs un taisnīgs, uzticīgs Latvijas Republikai, pildīt dienesta pienākumus saskaņā ar Latvijas Republikas Satversmi, starptautiskajiem līgumiem, likumiem un citiem normatīvajiem aktiem un kalpot sabiedrības vispārējām interesēm."

(2) Amatpersonas zvērestu pieņem attiecīgais ministrs, Iestādes vadītājs vai viņa pilnvarota amatpersona.

III nodaļa

Pārcelšana citā amatā, atrašanās dienestā, neieņemot noteiktu amatu, un atstādināšana no amata pienākumu izpildes

12.pants. Amatpersonas pārcelšana citā amatā

(1) Amatpersonu citā prombūtnē esošas amatpersonas amatā vai citā vakantā amatā, ņemot vērā attiecīgajam amatam noteiktās prasības, var pārcelt:

- 1) dienesta interesēs uz noteiktu laiku, lai nodrošinātu efektīvu dienesta pienākumu izpildi;
- 2) dienesta interesēs uz nenoteiktu laiku, lai nodrošinātu efektīvu dienesta pienākumu izpildi;
- 3) pēc pašas vēlēšanās;
- 4) sakarā ar neatbilstību amatam;
- 5) likvidējot amatu vai struktūrvienību (Iestādi) vai to reorganizējot;
- 6) sakarā ar Iekšlietu ministrijas sistēmas izglītības iestādes absolvēšanu;
- 7) sakarā ar to, ka beidzies termiņš, uz kādu amatpersona dienesta interesēs bija pārcelta citā amatā;
- 8) zūdot dienesta interesēm, kas bija par pamatu amatpersonas pārcelšanai citā amatā;
- 9) piemērojot disciplinārsodu — pazemināšana amatā;
- 10) sakarā ar disciplinārsoda — pazemināšana amatā — izpildes termiņa izbeigšanos.

(1¹) Amatpersonu var pārcelt uz Iekšlietu ministrijas sistēmas izglītības iestādi izglītības iegūšanai.

(2) Šā panta pirmās daļas 2. un 5.punktā, kā arī 1.¹ daļā minētajā gadījumā amatpersonu citā amatā var pārcelt tikai ar tās piekrišanu.

(3) Lēmumu par amatpersonas pārcelšanu citā amatā tajā pašā Iestādē pieņem Iestādes vadītājs vai

viņa pilnvarota amatpersona, citā Iestādē Iekšlietu ministrijas sistēmā — iekšlietu ministrs. Pārceļot amatpersonu citā amatā no Iekšlietu ministrijas sistēmas uz Ieslodzījuma vietu pārvaldi vai no Ieslodzījuma vietu pārvaldes uz Iekšlietu ministrijas sistēmu, lēmumu par pārcelšanu pieņem ministrs, uz kura padotībā esošo iestādi amatpersonu pārceļ.

(4) Pārceļot amatpersonu no koledžas vai uz koledžu, lēmumu par amatpersonas pārcelšanu pieņem tās iestādes vadītājs, kuras padotībā atrodas koledža.

(5) Pārceļot amatpersonu uz citu Iestādi, izvērtē arī tās Iestādes vadītāja viedokli, no kuras un uz kuru amatpersonu paredzēts pārcelt.

(6) Pārceļot amatpersonu citā amatā, kurā ir zemāka mēneša amatalga, šā panta pirmās daļas 1. un 2.punktā minētajā gadījumā amatpersonai saglabā iepriekšējā amatā noteikto mēneša amatalgu. Amatpersonai, kura pārcelta uz Iekšlietu ministrijas sistēmas izglītības iestādi izglītības iegūšanai, saglabā iepriekšējā amatā noteikto mēneša amatalgu.

(7) Amatpersonu šā panta pirmās daļas 1.punktā minētajā gadījumā pārceļ uz laiku, kas nav ilgāks par trim gadiem, un saglabā tai tiesības atgriezties iepriekšējā vai līdzvērtīgā amatā.

(8) Ja amatpersona pārcelta amatā šā panta pirmās daļas 1.punktā un 1.¹ daļā noteiktajā kārtībā, piemērojot tai šā panta sesto daļu, un mainās šīs amatpersonas izdiena vai mēneša amatalga, tās Iestādes vadītājs, uz kuru pārcelta attiecīgā amatpersona, vai viņa pilnvarota amatpersona nosaka šīs amatpersonas mēneša amatalgas apmēru atbilstoši amatam, no kura tā tika pārcelta.

(9) Ja amatpersona pārcelta amatā šā panta pirmās daļas 2.punktā noteiktajā kārtībā, piemērojot tai šā panta sesto daļu, un mainās šīs amatpersonas izdiena vai mēneša amatalga, tās Iestādes vadītājs, uz kuru pārcelta attiecīgā amatpersona, vai viņa pilnvarota amatpersona nosaka šīs amatpersonas mēneša amatalgas apmēru atbilstoši amatam, uz kuru tā tika pārcelta.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.12.2008. likumu, kas stājas spēkā 20.12.2008.)

13.pants. Atrašanās dienestā, neieņemot noteiktu amatu

Amatpersona attiecīgā ministra noteiktajā kārtībā var atrasties dienestā, neieņemot noteiktu amatu, kamēr tā iecelta amatā Eiropas Savienības institūcijā, kas darbojas iekšlietu un tieslietu jomā. Šajā gadījumā amatpersonai nesaglabā dienesta atalgojumu, uzturdevas kompensāciju un sociālās garantijas.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.12.2008. likumu, kas stājas spēkā 20.12.2008.)

14.pants. Amatpersonas atstādināšana no amata pienākumu izpildes

(1) Amatpersonu, pret kuru ir uzsākta kriminālvajāšana, ar rakstveida rīkojumu (pavēli) var atstādināt no amata pienākumu izpildes. Par atstādināšanas laiku tai neizmaksā dienesta atalgojumu.

(2) Amatpersonu, kurai kā drošības līdzeklis ir piemērots noteiktas nodarbošanās aizliegums ar ierobežojumu uz laiku pildīt konkrēta amata pienākumus vai mājas arests, ar rakstveida rīkojumu (pavēli) atstādina no amata pienākumu izpildes. Par atstādināšanas laiku tai neizmaksā dienesta atalgojumu.

(3) Amatpersonu, kurai kā drošības līdzeklis ir piemērots apcietinājums, ar rakstveida rīkojumu (pavēli) atstādina no amata pienākumu izpildes. Par atstādināšanas laiku tai neizmaksā dienesta atalgojumu un uzturdevas kompensāciju.

(4) Ja šā panta pirmajā, otrajā un trešajā daļā minētajos gadījumos atstādināto amatpersonu tiesa attaisno vai kriminālprocess pret to tiek izbeigts uz rehabilitējoša pamata, atstādinātajai amatpersonai izmaksā dienesta atalgojumu par atstādināšanas laiku un saskaņā ar šā panta trešo daļu neizmaksāto

uzturdevas kompensāciju.

(5) Amatpersonu var atstādināt no amata pienākumu izpildes uz disciplinārlietas izmeklēšanas laiku Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm disciplinārbildības likumā noteiktajā kārtībā.

(6) Šā panta pirmajā, otrajā un trešajā daļā minētajos gadījumos amatpersonu no amata pienākumu izpildes var atstādināt Iestādes vadītājs vai viņa pilnvarota amatpersona, bet Iestādes vadītāju — attiecīgais ministrs. Koledžas vadītāju no amata pienākumu izpildes var atstādināt tās iestādes vadītājs, kuras padotībā atrodas koledža.

(7) Ja ir aizdomas par to, ka amatpersona, pildot dienesta pienākumus, ir alkohola, narkotisko, psihotropo, toksisko vai citu apreibinošu vielu ietekmē vai reibumā, augstāka amatpersona to nogādā medicīniskās pārbaudes veikšanai.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.12.2008. likumu, kas stājas spēkā 20.12.2008.)

IV nodaļa

Amata apraksts, atbilstības novērtēšana, kvalifikācijas paaugstināšana, mācību izdevumu segšana un komandējumi

15.pants. Amatpersonas amata apraksts

(1) Amatam noteiktās prasības (tajā skaitā nepieciešamo minimālo izglītību), pienākumus, tiesības, atbildību un pakļautību nosaka amatpersonas amata aprakstā. Tā izstrādāšanas kārtību reglamentē Ministru kabinets.

(2) Amatpersonas amata aprakstu apstiprina Iestādes vadītājs vai viņa pilnvarota amatpersona. Iestādes vadītāja amata aprakstu apstiprina attiecīgais ministrs. Koledžas vadītāja amata aprakstu apstiprina tās iestādes vadītājs, kuras padotībā atrodas koledža.

(3) Amatpersonas amata aprakstā norāda šādu nepieciešamo minimālo izglītību:

1) ierindnieka speciālajai dienesta pakāpei atbilstošajam amatam — vidējā izglītība;

2) kaprāļa, seržanta, virsseržanta vai virsniekvietnieka speciālajai dienesta pakāpei atbilstošajam amatam — profesionālā (vismaz 2.profesionālās kvalifikācijas līmenis) izglītība (Ieslodzījuma vietu pārvaldē — vidējā izglītība);

3) leitnanta, virsleitnanta vai kapteiņa speciālajai dienesta pakāpei atbilstošajam amatam — pirmā līmeņa profesionālā augstākā izglītība;

4) majora, pulkvežleitnanta, pulkveža vai ģenerāļa speciālajai dienesta pakāpei atbilstošajam amatam — akadēmiskā vai otrā līmeņa profesionālā augstākā izglītība.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.12.2008. likumu, kas stājas spēkā 20.12.2008.)

16.pants. Amatpersonas atbilstības novērtēšana

(1) Amatpersonas darbību un tās rezultātus novērtē Iestādes vadītāja vai viņa pilnvarotas amatpersonas izveidota vērtēšanas komisija Ministru kabineta noteiktajā kārtībā.

(2) Iestādes vadītāja un viņa vietnieka darbību un tās rezultātus novērtē attiecīgā ministra izveidota vērtēšanas komisija. Koledžas vadītāja un viņa vietnieka darbību un tās rezultātus novērtē tās iestādes vadītāja izveidota vērtēšanas komisija, kuras padotībā atrodas koledža.

(3) Amatpersonas darbības un tās rezultātu novērtējums var būt šāds:

- 1) atbilst noteiktajām prasībām, var virzīt iecelšanai augstākā amatā;
- 2) atbilst noteiktajām prasībām;
- 3) daļēji neatbilst noteiktajām prasībām;
- 4) neatbilst noteiktajām prasībām.

(4) Iestāde amatpersonu, saglabājot tai dienesta atalgojumu un uzturdevas kompensāciju, ne retāk kā reizi gadā nosūta uz Medicīniskās ekspertīzes komisiju, lai tiktu pārbaudīta amatpersonas veselības stāvokļa atbilstība dienestam. Kārtību, kādā veicama amatpersonas veselības stāvokļa pārbaude, nosaka Ministru kabinets.

(5) Iestāde reizi gadā pārbauda amatpersonas fiziskās sagatavotības atbilstību šā likuma 4.panta 2.punkta prasībām.

(6) Šā panta trešajā daļā minēto amatpersonas darbības un tās rezultātu novērtējumu vai šā panta ceturtajā un piektajā daļā minēto pārbaūžu rezultātus izmanto par pamatu lēmuma pieņemšanai par:

- 1) amatpersonas atvaļināšanu no dienesta sakarā ar neatbilstību dienestam;
- 2) amatpersonas atvaļināšanu no dienesta sakarā ar noteiktajām prasībām neatbilstošu veselības stāvokli;
- 3) amatpersonas pārcelšanu citā amatā;
- 4) amatpersonas nosūtīšanu kvalifikācijas paaugstināšanai;
- 5) dienesta laika pagarināšanu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.12.2008. likumu, kas stājas spēkā 20.12.2008.)

17.pants. Amatpersonas kvalifikācijas paaugstināšana un mācību izdevumu segšana

(1) Amatpersonas pienākums ir regulāri papildināt zināšanas un pilnveidot profesionālās iemaņas un prasmes, kas nepieciešamas dienesta (amata) pienākumu pildīšanai.

(2) Iestādes vadītājs vai viņa pilnvarota amatpersona, izvērtējusi amatpersonas kvalifikācijas paaugstināšanas nepieciešamību, nodrošina iespēju amatpersonai paaugstināt kvalifikāciju mācībuursos, saglabājot tai mēneša amatalgu, piemaksu par speciālo dienesta pakāpi, piemaksu par izdienu un uzturdevas kompensāciju. Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā amatpersonu nosūta paaugstināt kvalifikāciju mācībuursos, un ar amatpersonas kvalifikācijas paaugstināšanu saistīto izdevumu segšanas un atmaksāšanas nosacījumus un kārtību.

(3) Iestādes vadītājs vai viņa pilnvarota amatpersona, izvērtējusi dienesta nepieciešamību, var nosūtīt amatpersonu uz izglītības iestādi, lai amatpersona iegūtu attiecīgu profesionālo izglītību, saglabājot tai mēneša amatalgu, piemaksu par speciālo dienesta pakāpi, piemaksu par izdienu un uzturdevas kompensāciju. Ministru kabinets nosaka, kādi izdevumi uzskatāmi par izdevumiem, kas saistīti ar profesionālās izglītības iegūšanu, kā arī ar amatpersonas profesionālās izglītības iegūšanu saistīto izdevumu segšanas un atmaksāšanas kārtību.

(3¹) Ar amatpersonas izglītības iegūvi Iekšlietu ministrijas sistēmas koledžās saistītos izdevumus finansē no valsts budžeta līdzekļiem. Ar amatpersonas izglītības iegūvi Latvijas Policijas akadēmijā saistītos izdevumus finansē no valsts budžeta līdzekļiem valsts pasūtīto studiju vietu skaita ietvaros.

(3²) Ministru kabinets nosaka no valsts budžeta līdzekļiem finansētos izdevumus, ko Iestādei atmaksā amatpersona, kuru atskaita no Iekšlietu ministrijas sistēmas izglītības iestādes (izņemot gadījumus, kad atskaitīšana notiek veselības stāvokļa dēļ) vai kuru atvaļina no dienesta (izņemot šā likuma 47.panta pirmās daļas 3., 6., 9., 10.punktā un otrās daļas 1.punktā minētos gadījumus), vai kura pēc izglītības iestādes pabeigšanas nodienējusi Iekšlietu ministrijas sistēmā vai Ieslodzījuma vietu pārvaldē mazāk nekā piecus gadus, kā arī šo izdevumu atmaksāšanas kārtību.

(4) *(Izslēgta ar 12.03.2009. likumu.)*

(5) *(Izslēgta ar 12.03.2009. likumu.)*

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.12.2008. un 12.03.2009. likumu, kas stājas spēkā 02.04.2009.)

18.pants. Amatspersonas komandējumi

(1) Amatspersonu var nosūtīt komandējumā uz noteiktu laiku, sedzot ar komandējumu saistītos izdevumus.

(2) Amatspersonai komandējuma laikā saglabājas dienesta atalgojums un uzturdevas kompensācija.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.12.2008. likumu, kas stājas spēkā 20.12.2008.)

V nodaļa Speciālās dienesta pakāpes

19.pants. Amatspersonu speciālās dienesta pakāpes

Amatspersonām piešķir šādas speciālās dienesta pakāpes:

- 1) ierindnieks;
- 2) kaprālis;
- 3) seržants;
- 4) virsseržants;
- 5) virsniekvietnieks;
- 6) leitnants;
- 7) virsleitnants;
- 8) kapteinis;
- 9) majors;
- 10) pulkvežleitnants;
- 11) pulkvedis;
- 12) ģenerālis.

19.¹ pants. Instruktori un virsnieki

Amatspersonas atbilstoši speciālajām dienesta pakāpēm ir:

- 1) instruktori — amatpersonas, kurām piešķirta ierindnieka, kaprāļa, seržanta, virsseržanta un virsniekvietnieka speciālā dienesta pakāpe;
- 2) jaunākie virsnieki — amatpersonas, kurām piešķirta leitnanta, virsleitnanta un kapteiņa speciālā dienesta pakāpe;
- 3) vecākie virsnieki — amatpersonas, kurām piešķirta majora, pulkvežleitnanta un pulkveža speciālā dienesta pakāpe;
- 4) augstākie virsnieki — amatpersonas, kurām piešķirta ģenerāļa speciālā dienesta pakāpe.
(04.12.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 20.12.2008.)

20.pants. Speciālo dienesta pakāpju piešķiršanas vispārīgie noteikumi

(1) Ierindnieka, kaprāļa, seržanta, virsseržanta un virsniekvietnieka speciālo dienesta pakāpi piešķir amatpersona, kura ir tiesīga iecelt amatpersonu amatā, bet Iekšlietu ministrijas Informācijas centrā, Iekšlietu ministrijas Sakaru centrā un Latvijas Policijas akadēmijā — iekšlietu ministrs.

(2) Leitnanta, virsleitnanta, kapteiņa, majora, pulkvežleitnanta un pulkveža speciālo dienesta pakāpi piešķir attiecīgais ministrs.

(3) Ģenerāļa speciālo dienesta pakāpi piešķir Ministru kabinets.

(4) Amatpersonai kārtējo speciālo dienesta pakāpi piešķir, ja vienlaikus pastāv šādi nosacījumi:

1) amatpersona esošajā speciālajā dienesta pakāpē ir nodienējusi šajā likumā noteikto laiku, kas nepieciešams kārtējās speciālās dienesta pakāpes piešķiršanai (izņemot kaprāļa un leitnanta speciālo dienesta pakāpi);

2) amatpersona ir ieguvusi amata aprakstā noteikto izglītību;

3) amatā, kuru ieņem amatpersona, paredzēta augstāka speciālā dienesta pakāpe;

4) saņemts šā likuma 16.panta trešās daļas 1. vai 2.punktā minētais novērtējums;

5) amatpersona nav atstādināta no amata pienākumu izpildes;

6) pret amatpersonu nav ierosināta disciplinārlieta.

(5) Ja amatpersonai bijis piemērots disciplinārsods, kārtējo speciālo dienesta pakāpi tai piešķir, ja pastāv šā panta ceturtajā daļā minētie nosacījumi, kā arī beigusies disciplinārsoda izpilde un laiks, kurā amatpersona uzskatāma par disciplināri sodītu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.12.2008. un 12.03.2009. likumu, kas stājas spēkā 02.04.2009.)

21.pants. Speciālo dienesta pakāpju piešķiršana, pieņemot dienestā

Pieņemot dienestā, amatpersonai piešķir šādu speciālo dienesta pakāpi:

1) ieceļot ierindnieka, kaprāļa, seržanta, virsseržanta vai virsniekvietnieka speciālajai dienesta pakāpei atbilstošā amatā, — ierindnieks;

2) ieceļot leitnanta, virsleitnanta, kapteiņa, majora, pulkvežleitnanta vai pulkveža speciālajai dienesta pakāpei atbilstošā amatā, — leitnants.

22.pants. Speciālo dienesta pakāpju piešķiršanas secība

(1) Amatpersonai kārtējo speciālo dienesta pakāpi piešķir šādā secībā:

- 1) kaprālis — ja iegūta amata aprakstā noteiktā profesionālā (vismaz 2.profesionālās kvalifikācijas līmenis) izglītība;
- 2) seržants — pēc triju gadu nodienēšanas kaprāļa speciālajā dienesta pakāpē;
- 3) virsseržants — pēc četrus gadu nodienēšanas seržanta speciālajā dienesta pakāpē;
- 4) virsniekvietnieks — pēc piecu gadu nodienēšanas virsseržanta speciālajā dienesta pakāpē;
- 5) leitnants — pēc iecelšanas šā likuma 21.panta 2.punktā minētajā amatā;
- 6) virsleitnants — pēc divu gadu nodienēšanas leitnanta speciālajā dienesta pakāpē;
- 7) kapteinis — pēc triju gadu nodienēšanas virsleitnanta speciālajā dienesta pakāpē;
- 8) majors — pēc četrus gadu nodienēšanas kapteiņa speciālajā dienesta pakāpē;
- 9) pulkvežleitnants — pēc piecu gadu nodienēšanas majora speciālajā dienesta pakāpē;
- 10) pulkvedis — pēc piecu gadu nodienēšanas pulkvežleitnanta speciālajā dienesta pakāpē;
- 11) ģenerālis — pēc piecu gadu nodienēšanas pulkveža speciālajā dienesta pakāpē.

(2) Kārtējo speciālo dienesta pakāpi pirms šā panta pirmajā daļā noteiktā termiņa var piešķirt kā apbalvojumu.

(3) Amatpersonai atbilstošās augstākās speciālās dienesta pakāpes nosaka Ministru kabinets.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.12.2008. likumu, kas stājas spēkā 20.12.2008.)

23.pants. Speciālo dienesta pakāpju pielīdzināšana un atjaunošana

(1) Dienestā pieņemtajām amatpersonām, kurām iepriekš ir piešķirtas policijas, robežsardzes, ugunsdzēsības un glābšanas dienesta, justīcijas vai karavīra speciālās dienesta pakāpes, tās pielīdzināmas Ministru kabineta noteiktajā kārtībā.

(2) Dienestā pieņemtajai bijušajai Iestādes amatpersonai atjauno iepriekšējo speciālo dienesta pakāpi, kas tai tika piešķirta pirms atvaļināšanas no dienesta, un iepriekšējā dienesta pakāpē nodienēto laiku, kas dod tiesības uz kārtējās speciālās dienesta pakāpes piešķiršanu.

(3) Amatpersonai, kurai piemērots disciplinārsods — pazemināšana dienesta pakāpē par vienu pakāpi, iepriekšējo speciālo dienesta pakāpi atjauno pēc tam, kad beidzies disciplinārsoda izpildes termiņš.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.12.2008. likumu, kas stājas spēkā 20.12.2008.)

VI nodaļa Apbalvojumi

24.pants. Amatpersonai piešķirjamie apbalvojumi

(1) Par priekšzīmīgu dienesta uzdevumu izpildi vai labiem dienesta pienākumu izpildes rezultātiem

amatpersonai var piešķirt šādus apbalvojumus:

- 1) pateicību;
- 2) naudas balvu vai citu vērtīgu balvu;
- 3) papildatvaļinājumu līdz 10 kalendāra dienām;
- 4) Iekšlietu ministrijas vai Iestādes goda rakstu, atzinības rakstu vai krūšu zīmi (nozīmi);
- 5) kārtējo speciālo dienesta pakāpi — pirms termiņa;
- 6) personīgo šaujamieroci vai auksto ieroci.

(2) Ja brīdī, kad pieņemts lēmums par amatpersonas apbalvošanu, tā uzskatāma par disciplināri sodītu un ir pagājuši vismaz seši mēneši, bet, ja piemērots disciplinārsods — piezīme, vismaz viens mēnesis no disciplinārsoda piemērošanas dienas vai no dienas, kad beigusies disciplinārsoda izpilde, apbalvojuma vietā amatpersonu pirms noteiktā termiņa atzīst par disciplināri nesodītu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.12.2008. likumu, kas stājas spēkā 20.12.2008.)

25.pants. Apbalvojuma piešķiršanas kārtība

(1) Apbalvojumu piešķir attiecīgais ministrs, Iestādes vadītājs vai viņa pilnvarota amatpersona, izdodot rakstveida rīkojumu (pavēli).

(2) Šā likuma 24.panta pirmās daļas 3.punktā minēto apbalvojumu piešķir, pievienojot to ikgadējam apmaksātajam atvaļinājumam vai pēc amatpersonas vēlēšanās citā laikā kārtējā vai nākamajā kalendāra gadā, kad dienesta apstākļi to ļauj.

(3) Šā likuma 24.panta pirmās daļas 5.punktā minēto apbalvojumu piešķir, ja amatpersonai ir atbilstoša izglītība un tā attiecīgajā speciālajā dienesta pakāpē ir nodienējusi vismaz pusi no kārtējās speciālās dienesta pakāpes piešķiršanai noteiktā laika.

(4) Šā likuma 24.panta pirmās daļas 6.punktā minēto apbalvojumu piešķir attiecīgais ministrs.

(5) Par piešķirto apbalvojumu amatpersonai paziņo personīgi, ja iespējams, — publiski un svinīgos apstākļos.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.12.2008. likumu, kas stājas spēkā 20.12.2008.)

VII nodaļa

Dienesta pienākumu izpildes laika organizācija

(Nodaļa 04.12.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 20.12.2008.)

26.pants. Dienesta pienākumu izpildes laika organizācijas vispārīgie noteikumi

(1) Amatpersonu dienesta pienākumu izpildes laiku organizē Iestādes vadītājs.

(2) Ņemot vērā dienesta pienākumu raksturu, Iestādes vadītājs vai viņa pilnvarota amatpersona nosaka konkrētu dienesta pienākumu izpildes laika organizācijas veidu attiecīgajā struktūrvienībā vai atsevišķām amatpersonām.

27.pants. Normālais dienesta pienākumu izpildes laiks

(1) Amatpersonas normālais dienesta pienākumu izpildes laiks ir astoņas stundas diennakts periodā, pirmssvētku dienās — septiņas stundas, bet nedēļā — 40 stundas.

(2) Nedēļas atpūtas dienas ir sestdiena un svētdiena. Amatspersonu dienesta pienākumu izpildē nenodarbina likumā noteiktajās svētku dienās.

28.pants. Summētais dienesta pienākumu izpildes laiks

(1) Ja nav iespējams ievērot normālo dienesta pienākumu izpildes laika ilgumu, Iestādes vadītājs vai viņa pilnvarota amatpersona nosaka summēto dienesta pienākumu izpildes laiku.

(2) Summētais dienesta pienākumu izpildes laiks nedrīkst pārsniegt normālā dienesta pienākumu izpildes laika stundu skaitu četrus mēnešu uzskaites periodā.

(3) Nedēļas atpūtas laiks septiņu dienu periodā nedrīkst būt īsāks par 36 stundām pēc kārtas.

29.pants. Dienesta pienākumu izpilde virs noteiktā dienesta pienākumu izpildes laika

(1) Ņemot vērā dienesta nepieciešamību, ar Iestādes vadītāja vai viņa pilnvarotas amatpersonas rīkojumu (pavēli) amatpersonu var iesaistīt dienesta pienākumu izpildē virs noteiktā dienesta pienākumu izpildes laika, nedēļas atpūtas dienās un likumā noteiktajās svētku dienās, kā arī nedēļas atpūtas laikā, nepārsniedzot 144 stundas četrus mēnešu periodā.

(2) Ja amatpersonai noteikts summētais dienesta pienākumu izpildes laiks, šā panta pirmajā daļā minētā laika uzskaites periods ir četri kalendāra mēneši.

(3) Dienesta pienākumu izpildi virs noteiktā dienesta pienākumu izpildes laika amatpersonai kompensē, piešķirot atpūtas laiku, kura ilgums atbilst dienesta pienākumu izpildei virs noteiktā dienesta pienākumu izpildes laika.

(4) Izņēmuma gadījumā dienesta pienākumu izpildi virs noteiktā dienesta pienākumu izpildes laika amatpersonai var apmaksāt, ja par to atsevišķi lēmis Ministru kabinets.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.03.2009. likumu, kas stājas spēkā 02.04.2009.)

30.pants. Pārtraukumi dienesta pienākumu izpildes laikā

(1) Amatpersonai piešķir pārtraukumu, kas nedrīkst būt īsāks par 30 minūtēm un ko neieskaita dienesta pienākumu izpildes laikā.

(2) Ņemot vērā dienesta nepieciešamību, Iestādes vadītājs vai viņa pilnvarota amatpersona var noteikt aizliegumu atstāt dienesta pienākumu izpildes vietu pārtraukuma laikā.

31.pants. Dienesta pienākumu izpildes laika uzskaitē

(1) Dienesta pienākumu izpildes laika uzskaiti organizē Iestādes vadītājs.

(2) Amatspersonu dienesta pienākumu izpildes laiku uzskaita, aizpildot dienesta pienākumu izpildes laika uzskaites tabulas.

(3) Dienesta pienākumu izpildes laika uzskaites tabulās uzskaita katras amatpersonas dienesta pienākumu izpildes laiku stundās, tajā skaitā šā likuma 29.pantā minēto laiku, un dienesta pienākumu izpildi nakts laikā.

(4) Par dienesta pienākumu izpildi nakts laikā uzskaita laiku, kurā amatpersona laikposmā no pulksten 22 līdz 6 ilgāk par divām stundām pilda dienesta pienākumus.

VIII nodaļa

Dienesta atalgojums un atvaļinājumi

(Nodaļas nosaukums ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.12.2008. likumu, kas stājas spēkā 20.12.2008.)

32.pants. Amatspersonas dienesta atalgojums

(1) Amatspersona saņem dienesta atalgojumu, ko veido mēneša amatalga, piemaksas un prēmijas. Amatspersona, kas mācās Iekšlietu ministrijas sistēmas izglītības iestādē, nesaņem normatīvajos aktos paredzēto studējošā (izglītojamā) stipendiju.

(2) Amatspersonu dienesta atalgojuma sistēmu nosaka Ministru kabinets.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.12.2008. likumu, kas stājas spēkā 20.12.2008.)

33.pants. Ikgadējais apmaksātais atvaļinājums

(1) Amatspersonai katrā kalendāra gadā piešķir ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu, izmaksājot par šo laiku vidējo izpeļņu un uzturdevas kompensāciju.

(2) Amatspersonai piešķir ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu — 30 kalendāra dienas, neskaitot svētku dienas.

(3) *(Izslēgta ar 12.03.2009. likumu.)*

(4) Amatspersonai pēc katriem pieciem izdienas gadiem Iekšlietu ministrijas sistēmā vai Ieslodzījuma vietu pārvaldē ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu pagarina par trim kalendāra dienām, bet ne vairāk kā par 15 kalendāra dienām kopumā.

(5) Gadā, kad amatspersona pieņemta dienestā, ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu tai aprēķina par laika posmu no dienestā pieņemšanas dienas līdz kalendāra gada beigām un piešķir, kad šī amatspersona Iestādē nepārtraukti nodienējusi vismaz sešus mēnešus, vai pārceļ uz nākamo gadu.

(6) Ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu amatspersonai piešķir saskaņā ar Iestādes vadītāja vai viņa pilnvarotas amatpersonas apstiprinātu atvaļinājumu grafiku. Atvaļinājumu grafiku izstrādā tā, lai nodrošinātu Iestādes funkciju nepārtrauktu izpildi.

(7) Amatspersonai ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu piešķir Iestādes vadītājs vai viņa pilnvarota amatspersona, koledžas vadītājam — tās iestādes vadītājs, kuras padotībā atrodas koledža. Iestādes vadītājam ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu piešķir attiecīgais ministrs.

(8) Amatspersonai ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu var piešķirt pa daļām. Viena no atvaļinājuma daļām nedrīkst būt īsāka par 14 kalendāra dienām. Nav pieļaujams ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu sadalīt vairāk kā trijās daļās.

(9) Izņēmuma gadījumos ar amatspersonas rakstveida piekrišanu ikgadējā apmaksātā atvaļinājuma daļu var pārcelt uz nākamo gadu. Pārcelto atvaļinājuma daļu pēc iespējas pievieno nākamā gada atvaļinājumam. Atvaļinājuma daļu var pārcelt tikai uz vienu gadu.

(10) Ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu pārceļ vai pagarina amatspersonas pārejošas darbnespējas gadījumā.

(11) Izņēmuma gadījumos, ja ir neatliekama nepieciešamība, amatspersonu var atsaukt no apmaksātā atvaļinājuma ar tās amatspersonas rīkojumu (pavēli), kura ir tiesīga iecelt amatspersonu amatā. Šādā gadījumā atvaļinājumu pārceļ vai pagarina par to dienu skaitu, uz kurām amatspersona bijusi atsaukta, un nepiemēro šā panta astotajā daļā minētos ierobežojumus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.12.2008. un 12.03.2009. likumu, kas stājas spēkā 02.04.2009.)

34.pants. Papildatvaļinājums

(1) Amatpersonai kalendāra gada laikā pēc pašas vēlēšanās, ja tai ir trīs vai vairāki bērni vecumā līdz 18 gadiem vai bērns invalīds, piešķir trīs darba dienas ilgu papildatvaļinājumu.

(2) Šā likuma 24.panta pirmās daļas 3.punktā un šā panta pirmajā daļā noteikto papildatvaļinājumu piešķir, izmaksājot amatpersonas vidējo izpeļņu un uzturdevas kompensāciju.

35.pants. Mācību atvaļinājums

Amatpersonai, kura, nepārtraucot dienesta pienākumu pildīšanu, sekmīgi mācās valsts akreditētā augstākās izglītības iestādē, lai iegūtu dienesta (amata) pienākumu izpildei nepieciešamās zināšanas, valsts eksāmenu kārtošanai vai diplomdarba izstrādāšanai piešķir mācību atvaļinājumu līdz 20 darba dienām gadā, saglabājot tai mēneša amatalgu, piemaksu par speciālo dienesta pakāpi, piemaksu par izdienu un uzturdevas kompensāciju. Ja amatpersonai ir nepieciešams un dienesta apstākļi to ļauj, apmaksātu mācību atvaļinājumu līdz 20 darba dienām var piešķirt semestru pārbaudījumu kārtošanai.

36.pants. Atvaļinājums bez dienesta atalgojuma un uzturdevas kompensācijas saglabāšanas

Ja amatpersonai ir nepieciešams un dienesta apstākļi to ļauj, tai var piešķirt atvaļinājumu bez darba samaksas un uzturdevas kompensācijas saglabāšanas uz laiku līdz 30 kalendāra dienām.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.12.2008. likumu, kas stājas spēkā 20.12.2008.)

IX nodaļa Sociālās garantijas

37.pants. Amatpersonai piešķirami pabalsti

(1) Ja amatpersona, kuru dienesta interesēs pārceļ amatā uz citu administratīvo teritoriju, maina dzīvesvietu, tā saņem vienreizēju pabalstu jaunajā amatā noteiktās mēneša amatalgas apmērā un 50 procentu apmērā no jaunās mēneša amatalgas par katru ģimenes locekli, kas pārceļas kopā ar amatpersonu un pastāvīgi uzturēsies attiecīgajā amatpersonas dzīvesvietā.

(2) Amatpersona bērna piedzimšanas gadījumā saņem vienreizēju pabalstu sešu mēnešu amatalgu apmērā. Ja abi bērna vecāki ir amatpersonas, tiesības uz pabalstu ir vienam no viņiem. Ja abi bērna vecāki ir tādās valsts institūcijās strādājošie, kuru darbību regulējošos normatīvajos aktos ir paredzētas tiesības uz pabalstu bērna piedzimšanas gadījumā, tiesības uz pabalstu ir vienam no viņiem.

(3) Amatpersona saņem vienreizēju pabalstu vienas mēneša amatalgas apmērā:

1) sakarā ar tās ģimenes locekļa (laulātā, bērna, vecāka, vecvecāka, adoptētāja vai adoptētā) vai apgādājamā nāvi;

2) aizejot ikgadējā atvaļinājumā (turpmāk — atvaļinājuma pabalsts), izņemot par gadu, kad tā pieņemta dienestā.

(4) Amatpersona, aizejot ikgadējā atvaļinājumā, par gadu, kad tā pieņemta dienestā, saņem atvaļinājuma pabalstu tādā apmērā, kas proporcionāls dienu skaitam līdz kalendāra gada beigām.

(5) Amatpersonai var piešķirt vienreizēju pabalstu vienas mēneša amatalgas apmērā sakarā ar smagu nelaiemes gadījumu.

(6) Amatspersona pēc katriem pieciem nepārtrauktas izdienas gadiem Iekšlietu ministrijas sistēmā vai Ieslodzījuma vietu pārvaldē saņem vienreizēju pabalstu triju mēneša amatalgo apmērā atbilstoši pēdējam amatam.

(7) Amatspersona saņem atvaļināšanas pabalstu mēneša vidējās izpeļņas trīskāršā apmērā, ja tā tiek atvaļināta no dienesta sakarā ar Iestādes vai amatpersonas amata likvidāciju vai amatpersonu skaita samazināšanu, noteiktajām prasībām neatbilstošu veselības stāvokli, sakarā ar šā likuma 46.pantā noteiktā vecuma sasniegšanu, kā arī sakarā ar izdienas pensijas saņemšanai noteiktā izdienas stāža sasniegšanu.

(8) Ja amatspersona, kurai izmaksāts atvaļināšanas pabalsts, pēc atjaunošanās dienestā atkārtoti tiek atvaļināta no dienesta, tai izmaksā atvaļināšanas pabalsta daļu, ko aprēķina kā starpību starp atkārtoti aprēķināto atvaļināšanas pabalstu un jau izmaksāto atvaļināšanas pabalstu.

(9) Ja amatspersona, pildot dienesta pienākumus, ir cietusi nelaimes gadījumā un guvusi veselības traucējumus, tai izmaksā pabalstu. Šo pabalstu izmaksā papildus citiem likumos noteiktajiem pabalstiem. Veselības traucējumus, par kuriem amatpersonai izmaksā minēto pabalstu, pabalsta apmēru, kā arī gadījumus, kad šo pabalstu neizmaksā, nosaka Ministru kabinets.

(10) Lēmumu par šā panta devītajā daļā minētā pabalsta izmaksu pieņem nelaimes gadījuma izmeklēšanas komisija.

(11) Ministru kabinets nosaka šajā pantā minēto pabalstu saņemšanas kārtību.

(12) Šā panta devītajā daļā un šā likuma 38.panta pirmajā daļā minētos pabalstus neapliek ar likumos paredzētajiem nodokļiem un citiem obligātajiem maksājumiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.12.2008. likumu, kas stājas spēkā 20.12.2008.)

38.pants. Pabalsts amatpersonas nāves gadījumā

(1) Ja amatspersona, pildot dienesta pienākumus, ir cietusi nelaimes gadījumā un gājusi bojā vai mirusi gada laikā pēc nelaimes gadījuma no tajā gūtajiem veselības traucējumiem, tā tiek apbedīta par valsts budžeta līdzekļiem un tās neatraidāmajiem mantiniekiem izmaksā vienreizēju pabalstu 50 000 latu apmērā.

(2) Šā panta pirmajā daļā minēto pabalstu un šā likuma 37.panta devītajā daļā minēto pabalstu piešķir, ja nelaimes gadījums noticis, amatpersonai:

1) aizsargājot personu dzīvību, veselību, tiesības un brīvības, īpašumu, sabiedrības vai valsts intereses no noziedzīgiem un citiem prettiesiskiem apdraudējumiem;

2) veicot ugunsgrēku dzēšanas darbus, glābšanas darbus un zemūdens meklēšanas darbus;

3) veicot tiešu valsts robežas apsardzību un kontroli;

4) veicot ārkārtēju situāciju novēršanas un seku likvidēšanas pasākumus;

5) veicot tiešu apcietinājuma kā drošības līdzekļa vai brīvības atņemšanas kā kriminālsoda izpildes nodrošināšanu;

6) piedaloties speciālajā apmācībā.

(3) Amatspersonas nāves gadījumā (izņemot šā panta pirmajā daļā minēto gadījumu) persona, kura ir uzņēmusies amatpersonas apbedīšanu, saņem vienreizēju pabalstu šīs amatpersonas mēneša amatalgas apmērā.

(4) Lēmumu par šā panta pirmajā daļā noteiktā pabalsta izmaksu vai atteikumu to izmaksāt pieņem nelaimes gadījuma speciālās izmeklēšanas komisija, kuras lēmumu var apstrīdēt attiecīgajam ministram. Ja amatpersonas nāve iestājusies pēc nelaimes gadījuma speciālās izmeklēšanas pabeigšanas, lēmumu par šā panta pirmajā daļā noteiktā pabalsta izmaksu vai atteikumu to izmaksāt pieņem attiecīgi Iekšlietu ministrijas vai Tieslietu ministrijas valsts sekretāra izveidota komisija, kuras lēmumu var apstrīdēt attiecīgajam ministram.

(5) Šā panta ceturtajā daļā minētā lēmuma pieņemšanai komisijai ir tiesības pieprasīt ārstniecības iestāžu medicīnisko dokumentāciju un ekspertu atzinumus.

(6) Ministru kabinets nosaka šā panta pirmajā un trešajā daļā minēto pabalstu saņemšanas kārtību, apbedīšanas izdevumu apmēru, ja amatpersona gājusi bojā, pildot dienesta pienākumus, un to segšanas kārtību, kā arī gadījumus, kad šā panta pirmajā daļā minēto pabalstu neizmaksā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.12.2008. likumu, kas stājas spēkā 20.12.2008.)

39.pants. Amatpersonai piešķiramās kompensācijas

(1) Ja amatpersona, kuru dienesta interesēs pārceļ amatā uz citu administratīvo teritoriju, maina dzīvesvietu, tai kompensē ar pārcelšanos saistītos izdevumus. Kompensāciju par jaunās dzīvojamās telpas īri un komunālajiem pakalpojumiem piešķir amatpersonai, kura pārcelta amatā uz citu administratīvo teritoriju uz noteiktu laiku.

(2) Ja amatpersona, kuru dienesta interesēs pārceļ amatā uz citu administratīvo teritoriju, nemaina dzīvesvietu, tā saņem kompensāciju ceļa izdevumu segšanai.

(3) Amatpersonai kompensē izdevumus, kas tai radušies, izmantojot sabiedrisko transportu (izņemot taksometru) dienesta uzdevumu izpildes nodrošināšanai, kā arī lai šā likuma 16.panta ceturtajā daļā minētās veselības pārbaudes veikšanai nokļūtu ārstniecības iestādē un atgrieztos no tās.

(4) *(Izslēgta ar 04.12.2008. likumu.)*

(5) Amatpersona saņem uzturdevas kompensāciju, izņemot šā likuma 14.panta trešajā daļā un 36.pantā minētos gadījumus, kā arī laiku, kad tā atradusies bērna tēvam piešķirtajā atvaļinājumā vai bērna kopšanas atvaļinājumā.

(6) Šajā pantā noteikto kompensāciju apmēru un izmaksas kārtību, kā arī gadījumus, kad amatpersona nesaņem kompensāciju par jaunās dzīvojamās telpas īri un komunālajiem pakalpojumiem, nosaka Ministru kabinets.

(7) *(Izslēgta ar 04.12.2008. likumu.)*

(8) Šajā pantā minētās kompensācijas netiek apliktas ar likumos paredzētajiem nodokļiem un citiem obligātajiem maksājumiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.12.2008. likumu, kas stājas spēkā 20.12.2008.)

40.pants. Amatpersonai nodarīto zaudējumu atlīdzība

(1) Zaudējumus, kas nodarīti amatpersonas vai tās vecāku, vecvecāku, bērna, mazbērna, adoptētā, adoptētāja, brāļa, māsas vai laulātā mantai vai veselībai sakarā ar amatpersonas dienesta darbību, atlīdzina Ministru kabineta noteiktajā kārtībā un apmērā.

(2) Lēmumu par šā panta pirmajā daļā noteikto zaudējumu atlīdzību pieņem attiecīgā ministra izveidota komisija.

41.pants. Amatspersonas pensija

Amatspersonai ir tiesības uz izdienas pensiju likumā noteiktajā kārtībā un apmērā.

42.pants. Amatspersonas veselības aprūpe

Amatspersonai ir tiesības saņemt apmaksātu veselības aprūpi. Apmaksātās veselības aprūpes saņemšanas nosacījumus, apmaksājamo pakalpojumu veidus un apmaksas kārtību, kā arī veselības aprūpes pakalpojumus un izdevumus, kuri netiek apmaksāti, nosaka Ministru kabinets.

43.pants. Piešķirami pabalsti un kompensācijas amatpersonām, kas savus dienesta pienākumus veic ārvalstīs

(1) Laikā, kad amatpersona (sakarū virsnieks) saskaņā ar Iestādes vadītāja lēmumu pilda dienesta pienākumus ārpus Latvijas Republikas, tai papildus dienesta atalgojumam un šajā likumā noteiktajiem pabalstiem ir tiesības saņemt šādus pabalstus:

- 1) algas pabalstu par dienestu ārvalstī;
- 2) pabalstu par laulātā uzturēšanos ārvalstī;
- 3) pabalstu par bērna uzturēšanos ārvalstī;
- 4) pabalstu mājāsaimniecības inventāra iegādei, pārceļoties uz dienesta vietu ārvalstī;
- 5) pabalstu dienesta vajadzībām izmantojamā transporta izdevumu segšanai.

(2) Laikā, kad amatpersona (sakarū virsnieks) saskaņā ar Iestādes vadītāja lēmumu pilda dienesta pienākumus ārpus Latvijas Republikas, tai papildus šajā likumā noteiktajām kompensācijām kompensē šādus izdevumus:

- 1) dzīvokļa īres un komunālos izdevumus;
- 2) ar dzīvokļa īres līguma noslēgšanu saistītos izdevumus;
- 3) bērna skolas un pirmsskolas izdevumus;
- 4) ceļa un pārcelšanās izdevumus;
- 5) veselības apdrošināšanas un apdrošināšanas pret nelaimes gadījumiem izdevumus.

(3) Šā panta pirmajā un otrajā daļā minēto pabalstu un kompensāciju apmēru un izmaksas kārtību atbilstoši dienesta vietas specifiskajiem apstākļiem ārvalstī nosaka Ministru kabinets.

(4) Amatspersona, kura saskaņā ar Iestādes vadītāja lēmumu ārvalstī apsargā Latvijas Republikas diplomātisko vai konsulāro pārstāvniecību, papildus dienesta atalgojumam un šajā likumā noteiktajiem pabalstiem un kompensācijām saņem algas pabalstu par dienestu ārvalstī un kompensāciju ceļa izdevumu segšanai.

(4¹) Iestāde sedz šādus ar šā panta ceturtajā daļā minētās amatpersonas uzturēšanos ārvalstī saistītos izdevumus:

- 1) ar amatpersonas veselības apdrošināšanu un apdrošināšanu pret nelaimes gadījumiem saistītos izdevumus par laiku, kad tā uzturējusies ārvalstī;

2) Ministru kabineta noteiktajā apmērā — izdevumus, kas saistīti ar dzīvojamās telpas īri un komunālajiem pakalpojumiem.

(5) Šā panta ceturtajā daļā noteiktā pabalsta un kompensācijas apmēru, kā arī kārtību, kādā sedz ar amatpersonas uzturēšanos ārvalstī saistītos izdevumus, nosaka Ministru kabinets.

(6) Šā panta pirmajā, otrajā un ceturtajā daļā minētos pabalstus un kompensācijas neapliek ar likumos paredzētajiem nodokļiem un citiem obligātajiem maksājumiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.12.2008. likumu, kas stājas spēkā 20.12.2008.)

43.¹ pants. Citas sociālās garantijas

Amatpersonai, kura dienesta interesēs (izņemot pārcelšanu uz izglītības iestādi vai no izglītības iestādes sakarā ar izglītības iegūšanu) tiek pārcelta uz citu administratīvo teritoriju un maina dzīvesvietu, ir tiesības ārpus kārtas iekārtot savu bērnu pirmsskolas izglītības iestādē.

(08.05.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 03.06.2008.)

X nodaļa Formas tērps un dienesta apliecība

44.pants. Amatpersonas formas tērps

(1) Amatpersona, pildot dienesta pienākumus, valkā formas tērpu, kuru tai izsniedz par valsts budžeta līdzekļiem.

(2) Amatpersonas formas tērpa un atšķirības zīmju aprakstu, speciālā apģērba, individuālo aizsardzības līdzekļu, ekipējuma un inventāra veidus un izsniegšanas normas nosaka Ministru kabinets.

(3) Amatpersonu amatus, kuros dienesta pienākumus veic, pastāvīgi nenēsājot formas tērpu, nosaka Iestādes vadītājs. Amatpersonām, kuras, pildot dienesta pienākumus, nenēsā formas tērpu, Ministru kabineta noteiktajā kārtībā un apmērā izmaksā formas tērpa kompensāciju.

(4) Amatpersona, kuru atvaļina no dienesta (izņemot šā likuma 47.panta pirmās daļas 3., 6., 9., 10.punktā un otrās daļas 1.punktā minētos gadījumus), Ministru kabineta noteiktajā kārtībā un apmērā atmaksā izsniegtā formas tērpa atlikušo vērtību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.12.2008. likumu, kas stājas spēkā 20.12.2008.)

45.pants. Amatpersonas pilnvaru apliecināšana

Amatpersonai tās pilnvaru apliecināšanai izsniedz dienesta apliecību. Amatpersonai tās pilnvaru apliecināšanai var izsniegt arī speciālu žetonu. Dienesta apliecības un žetona paraugus, to izsniegšanas un nodošanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

XI nodaļa Dienesta attiecību izbeigšanās

46.pants. Amatpersonas dienesta laiks

(1) Amatpersona var dienēt līdz 50 gadu vecuma sasniegšanai.

(2) Ņemot vērā dienesta nepieciešamību, amatpersonas fiziskās un profesionālās spējas, kā arī veselības stāvokli, Iestādes vadītājs amatpersonai var pagarināt dienesta laiku ne ilgāk kā līdz 60 gadu vecuma sasniegšanai, bet Iekšlietu ministrijas sistēmas izglītības iestādes vadītājam un

akadēmiskajam personālam — ne ilgāk kā līdz 70 gadu vecuma sasniegšanai. Iestādes vadītājam dienesta laiku var pagarināt attiecīgais ministrs. Koledžas vadītājam dienesta laiku var pagarināt tās iestādes vadītājs, kuras padotībā atrodas koledža.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.07.2008. un 04.12.2008. likumu, kas stājas spēkā 20.12.2008.)

47.pants. Amatspersonas atvaļināšana no dienesta

(1) Amatspersonu atvaļina no dienesta:

- 1) pēc pašas vēlēšanās;
- 2) sakarā ar pārbaudes neizturēšanu;
- 3) sakarā ar noteiktajām prasībām neatbilstošu veselības stāvokli;
- 4) sakarā ar neatbilstību dienestam;
- 5) sakarā ar neatbilstību amatam, ja amatpersona nepiekrīt pārcelšanai citā amatā;
- 6) sakarā ar Iestādes vai amatspersonas amata likvidāciju vai amatspersonu skaita samazināšanu;
- 7) piemērojot disciplinārsodu — atvaļināšana no dienesta;
- 8) sakarā ar ievēlēšanu (iecelšanu) amatā citā valsts vai pašvaldības iestādē vai starptautiskā organizācijā, izņemot šā likuma 13.pantā minēto gadījumu;
- 9) sasniedzot šā likuma 46.pantā noteikto vecumu;
- 10) sakarā ar amatspersonas nāvi.

(2) Amatspersonu var atvaļināt no dienesta:

- 1) tai sasniedzot izdienas stāžu, kas dod tiesības uz izdienas pensiju likumā noteiktajā kārtībā;
- 2) sakarā ar to, ka tā pārejošas darbnespējas dēļ nav pildījusi amata pienākumus ilgāk kā četrus mēnešus pēc kārtas vai ilgāk kā sešus mēnešus gadā ar pārtraukumiem un veselības traucējumi nav gūti nelaimes gadījumā, pildot dienesta pienākumus;
- 3) sakarā ar atskaitīšanu no studējošo (izglītojamo) skaita Iekšlietu ministrijas sistēmas izglītības iestādē (saskaņojot ar tās Iestādes vadītāju, no kuras amatpersona tika pārcelta uz Iekšlietu ministrijas sistēmas izglītības iestādi).

(3) Amatspersona, kura vēlas atvaļināties no dienesta pēc pašas vēlēšanās, ne vēlāk kā 30 dienas iepriekš par to rakstveidā brīdina amatspersonu, kura ir tiesīga iecelt amatspersonu amatā. Minētajām amatspersonām vienojoties, amatspersonu var atvaļināt no dienesta pirms uzteikuma termiņa izbeigšanās.

(4) Tiesības atvaļināt amatspersonu no dienesta ir tai amatspersonai, kura ir tiesīga iecelt amatspersonu amatā.

(5) Nav atļauts atvaļināt no dienesta amatspersonu tās pārejošas darbnespējas laikā (izņemot šā panta otrās daļas 2.punktā minēto gadījumu), kā arī laikā, kad amatspersona ir atvaļinājumā vai nepilda pienākumus citu attaisnojošu iemeslu dēļ.

(6) Ja amatspersonu atvaļina no dienesta sakarā ar Iestādes vai amatspersonas amata likvidāciju vai

amatpersonu skaita samazināšanu, amatpersonu par to rakstveidā brīdina 30 dienas iepriekš.

(7) Amatpersonai, kuru atvaļina no dienesta, par atvaļināšanas gadā un iepriekšējā gadā neizmantoto ikgadējo atvaļinājumu un papildatvaļinājumu, kas piešķirts kā apbalvojums, izmaksā naudas kompensāciju. Ja amatpersona pirms atvaļināšanas no dienesta nav izmantojusi ikgadējo atvaļinājumu, tai piešķir atvaļinājuma pabalstu proporcionāli nodienētajam laikam.

(7¹) Ja saskaņā ar šā panta pirmās daļas 3., 6., 9. un 10.punktu un otro daļu no dienesta atvaļina amatpersonu, kura atvaļināšanas gadā ir izmantojusi ikgadējo atvaļinājumu vai tā daļu, no amatpersonas dienesta atalgojuma neietur izmaksāto vidējo izpeļņu.

(8) *(Izslēgta ar 04.12.2008. likumu.)*

(9) Lēmuma par amatpersonas atvaļināšanu no dienesta pārsūdzēšana neaptur tā izpildi.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.12.2008. likumu, kas stājas spēkā 20.12.2008.)

48.pants. Amatpersonai pienākošos naudas summu izmaksa

(1) Atvaļinot amatpersonu no dienesta, dienesta atalgojums, uzturdevas kompensācija un ar atvaļināšanu no dienesta saistītās izmaksas aprēķināmas atvaļināšanas dienā un triju darba dienu laikā pārskaitāmas uz amatpersonas kontu kredītiestādē.

(2) Ja, atvaļinot amatpersonu no dienesta, radies strīds par amatpersonai pienākošos naudas summu apmēru, Iestādei šā panta pirmajā daļā noteiktajā kārtībā ir pienākums izmaksāt to naudas summu, kura netiek apstrīdēta.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.12.2008. likumu, kas stājas spēkā 20.12.2008.)

49.pants. Izziņa par dienestu

(1) Iestādei ir pienākums pēc atvaļinātās amatpersonas pieprasījuma vai valsts vai pašvaldības institūcijas pieprasījuma tās funkciju veikšanai izsniegt rakstveida izziņu par atvaļinātās amatpersonas dienesta ilgumu, veiktajiem amata pienākumiem, ieturētajiem nodokļiem un valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu veikšanu.

(2) Izziņā norāda pieprasītās ziņas, kuras Iestāde var pamatot ar tās lietvedībā vai arhīvā esošiem dokumentiem.

50.pants. Lietu nodošana

Amatpersona, kura tiek atvaļināta no dienesta vai tiek pārcelta citā amatā, nodod Iestādes vadītāja vai viņa pilnvarotas amatpersonas norīkotai amatpersonai dienesta apliecību, ar amata izpildi saistītos dokumentus, materiālus, materiālās vērtības, parakstot pieņemšanas un nodošanas aktu, un veic norēķinus ar Iestādi.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.12.2008. likumu, kas stājas spēkā 20.12.2008.)

Pārejas noteikumi

1. Personas, kurām piešķirta speciālā dienesta pakāpe un kuras ieņem amatu Iekšlietu ministrijā, turpina dienestu šajā likumā noteiktās amatpersonas statusā līdz atvaļināšanai no dienesta.

2. Šā likuma 4.panta 1.punktā paredzētais nosacījums par Latvijas pilsonību nevar būt par pamatu to amatpersonu atbrīvošanai no amata un atvaļināšanai no dienesta, kuras stājušās dienestā līdz 2002.gada 31.decembrim un ieņem amatus Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienestā.

3. Persona, kura pieņemta darbā Iestādē stažiera statusā, turpina darbu saskaņā ar noslēgto darba

līgumu. Ja personu pēc stažēšanās termiņa beigām pieņem dienestā, tai nenosaka pārbaudes laiku.

4. Amatpersonām, kuras ieņem amatu Valsts robežsardzē, izdienā ieskaita līdz 2006.gada 1.oktobrim aprēķināto izdienas stāžu, kas dod tiesības uz izdienas pensiju likumā noteiktajā kārtībā. Šo izdienu neņem vērā, piešķirot šā likuma 37.panta sestajā daļā minēto pabalstu.

5. Amatpersonām, kuras ieņem amatu Iekšlietu ministrijas sistēmā vai Ieslodzījuma vietu pārvaldē, izdienā ieskaita līdz 2006.gada 1.oktobrim aprēķināto izdienu.

6. Izdienā, kas dod amatpersonām tiesības uz šā likuma 37.panta sestajā daļā minēto pabalstu, izņemot amatpersonas, kuras ieņem amatu Valsts robežsardzē, ieskaita kopš 2006.gada 1.oktobra nepārtraukti nodienēto laiku.

7. Izdienā, kas dod tiesības uz šā likuma 37.panta sestajā daļā minēto pabalstu amatpersonām, kuras ieņem amatu Valsts robežsardzē, ieskaita arī pirms 2006.gada 1.oktobra Valsts robežsardzē nepārtraukti nodienēto laiku.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.12.2008. likumu, kas stājas spēkā 20.12.2008.)

8. Līdz 2016.gada 1.jūlijam amatpersonas amatu var ieņemt arī persona, kurai nav amata prasībām atbilstošas augstākās izglītības.

9. Līdz Ugunsdrošības un civilās aizsardzības koledžas un Valsts robežsardzes koledžas nodošanai attiecīgi Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta un Valsts robežsardzes padotībā šā likuma 8.panta otrajā daļā, 9.panta trešajā daļā, 12.panta ceturtajā daļā, 14.panta sestajā daļā, 15.panta otrajā daļā, 16.panta otrajā daļā, 33.panta septītajā daļā un 46.panta otrajā daļā noteiktās funkcijas attiecībā uz koledžām veic iekšlietu ministrs.

10. Līdz jaunu Ministru kabineta noteikumu izdošanai, bet ne ilgāk kā līdz 2006.gada 31.decembrim piemērojami Ministru kabineta 2003.gada 14.oktobra noteikumi Nr.567 "Noteikumi par Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu darbinieku ar speciālajām dienesta pakāpēm darba samaksu".

10.¹ Saskaņā ar šo likumu noteikto atlīdzību (dienesta atalgojumu, pabalstus u.c.) 2009.gadā nosaka atbilstoši likumam "Par valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzību 2009.gadā".

(12.12.2008. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.03.2009. likumu, kas stājas spēkā 02.04.2009.)

11. Amatpersona, kura dienesta interesēs pārcelta amatā uz citu administratīvo teritoriju (izņemot pārcelšanu uz izglītības iestādi vai no izglītības iestādes) uz nenoteiktu laiku un kurai šajā likumā noteiktajā kārtībā piešķirta kompensācija par jaunās dzīvojamās telpas īri un komunālajiem pakalpojumiem, minēto kompensāciju turpina saņemt līdz 2011.gada 1.janvārim.

(04.12.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 20.12.2008.)

12. Līdz jaunu Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2009.gada 1.septembrim piemērojami šādi Ministru kabineta noteikumi:

1) Ministru kabineta 2006.gada 26.septembra noteikumi Nr.803 "Noteikumi par virsstundu darba apmaksas kārtību un apmēru Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonām ar speciālo dienesta pakāpi";

2) Ministru kabineta 2006.gada 24.oktobra noteikumi Nr.878 "Kārtība, kādā Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonai ar speciālo dienesta pakāpi sedz ar mācībām saistītos izdevumus, un šo izdevumu atmaksāšanas kārtība";

3) Ministru kabineta 2006.gada 31.oktobra noteikumi Nr.900 "Noteikumi par pabalstiem un kompensācijām Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonām

ar speciālajām dienesta pakāpēm”, ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu;

4) Ministru kabineta 2006.gada 31.oktobra noteikumi Nr.904 “Noteikumi par Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm darba samaksas sistēmu un amatiem atbilstošajām augstākajām speciālajām dienesta pakāpēm”.

(04.12.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 20.12.2008.)

13. Amatpersona, kura, nepārtraucot dienesta pienākumu pildīšanu, sekmīgi par maksu mācās valsts akreditētā augstākās izglītības iestādē, lai iegūtu dienesta (amata) pienākumu izpildei nepieciešamās zināšanas vai amata aprakstā noteikto izglītību, un kurai līdz 2009.gada 1.jūlijam piešķirta kompensācija, kas sedz pusi no mācību gada maksas, turpina saņemt minēto kompensāciju līdz mācību pabeigšanai šajā izglītības iestādē. Amatpersona, kura tiek atvaļināta no dienesta (izņemot šā likuma 47.panta pirmās daļas 3., 6., 9., 10.punktā un otrās daļas 1.punktā minētos gadījumus) un kura pēc mācību maksas kompensācijas saņemšanas nodienējusi Iekšlietu ministrijas sistēmā vai Ieslodzījuma vietu pārvaldē mazāk nekā piecus gadus, atmaksā minēto kompensāciju līgumā par mācību maksas kompensēšanu noteiktajā kārtībā.

(12.03.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 02.04.2009.)

14. Ja no dienesta atvaļina amatpersonu, kura nav izmantojusi 40 kalendāra dienu atvaļinājumu, kas bija noteikts šā likuma 33.panta trešajā daļā līdz attiecīgu grozījumu izdarīšanai, neizmantotā atvaļinājuma dienu skaitu aprēķina proporcionāli attiecīgajā laikposmā likumā noteiktajam atvaļinājuma ilgumam.

(12.03.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 02.04.2009.)

Likums stājas spēkā 2006.gada 1.oktobrī.

Likums Saeimā pieņemts 2006.gada 15.jūnijā.

Valsts prezidentes vietā
Saeimas priekšsēdētāja I.Ūdre

Rīgā 2006.gada 30.jūnijā